

det Tal, som behøves, blive de øvrige af dem, der have afleveret deres Søfartsbøger, underrettede om, at deres Tjeneste ikke behøves i det paagældende Aar; saa faa de deres Søfartsbøger tilbage og ere fuldstændig fri med Hensyn til, hvad de ville foretage sig i det paagældende Aar. — De nu gældende Bestemmelser ere saa endvidere for dem, der blive indkaldte, at de fra den Dag, da Kundgørelsen er udgaaet om, at de skulle gøre Tjeneste, faa et maanedligt Underholdningsbidrag af 10 Kr. Det er nu ikke saaledes at forstaa, at de ere henviste til at leve heraf, eller skulle være bundne, thi saa længe, indtil de blive indkaldte, have de Lov til at gaa i indenlandsk Søfart, og de kunne ogsaa faa Tilladelse af Justitsministeriet til at gaa i kortere udenlandsk Fart, naar de stille den fornødne Sikkerhed for, at de ville møde i rette Tid, en Tilladelse, som gennemgaaende meddeles af Justitsministeriet, naar Begæring derom fremkommer.

Det Forslag, som nu foreligger, gaar ud paa at stille disse Folk for saa vidt gunstigere, som disse maanedlige Underholdningspenge ikke fremtidig skulle være indskrænkede til alene at komme dem til gode, der endelig blive indkaldte, men skal komme alle dem til gode, der afgive deres Søfartsbøger, nemlig ved Bestemmelsen om, at Retten til disse Underholdningspenge begynder at løbe fra den Dag, da den enkelte værnepligtige har afleveret sin Søfartsbog. Denne oppebæres saa for deres Vedkommende, som ikke senere blive indkaldte, til den Dag, da Søfartsbogen bliver tilbageleveret, og for de andres Vedkommende indtil den Dag, da de komme til at gøre Tjeneste. Ved denne Forskrift vil der i Reglen være sørget fuldt tilstrækkeligt for det meget store Flertal. De paagældende ville nemlig i Reglen være søfarende, men fare i regelmæssig Fart, enten det nu er indenrigsk Fart eller udenrigsk Fart. Men det kan jo hændes, at det ogsaa kan være Personer, som til den givne Tid ere ledige, idet de ved Bestemmelsen om, at de ikke maa gaa i længere Udenrigsfart, kunne være forhindrede fra at skaffe sig deres Underhold, eller som ellers fare i regelmæssig Fart, men have mistet deres Hyre. For deres Vedkommende er

Forholdet nu faktisk saaledes, at de ved at henvende sig paa Orlogsværftet i Almindelighed kunne faa Arbejde der og saaledes faa deres fornødne Underhold. Men da der dog er enkelte Tilfælde, hvor Orlogsværftet ikke er i Stand til at give et saadant Underhold, er der i Forslaget optaget en udtrykkelig Bestemmelse om, at der i Mangel af saadant Arbejde skal gives de paagældende et dagligt Tillæg af 50 Ø. foruden de maanedlige Underholdspenge af 10 Kr. Det er herpaa, at Hovedforandringen i § 1 gaar ud. — Der findes saa tillige optaget en lille Bestemmelse om, at naar den værnepligtige har afgivet sin Søfartsbog, men skulde staa i den Formening, at han ikke er tjenstdygtig, og ønsker dette Spørgsmaal hurtig afgjort, kan han fremstille sig til Bedømmelse paa Vagtskibet ved Kjøbenhavn. Efter den gældende Lovgivning staar det ham frit for at fremstille sig for en af de saakaldte Kassationskommissioner til Bedømmelse, men man mener imidlertid, at disse ved de her omhandlede Lejligheder skulle være tilbøjelige til at fungere noget langsomt. En værnepligtig, hvem det er af Vigtighed at blive bedømt hurtig, er udsat for, at dette ikke sker, og der er derfor i Overensstemmelse med det fra privat Side indkomne Forslag i Folketinget optaget en Bestemmelse om, at de indkaldte værnepligtige kunne melde sig til Bedømmelse paa Vagtskibet ved Kjøbenhavn. Meningen dermed er, at Chefen paa Vagtskibet, naar der melder sig en befaren værnepligtig, og naar han ikke med den Læge, han har til sin Raadighed — hvad der dog vil være det almindelige — kan afgøre, om den paagældende er tjenlig til Tjeneste om Bord i Krigsskibe, skal foranledige, at Kassationskommissionen hurtigst mulig tager den paagældende under Behandling.

Den af mig omtalte justitsministerielle Kundgørelse, som efter Værnepligtslovens § 33 udstedes i Januar Maaned, omhandler ikke blot de befarnede værnepligtige, der kunne vente, for saa vidt det gøres fornødent, at blive indkaldte det paagældende Aar, men ogsaa de værnepligtige, der i Henhold til § 37 i det enkelte Aar skulle udskrives forlods. Det hedder saaledes i Værnepligtslovens § 37, at en befaren